

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/317/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115219647
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115219647.2

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci navrhovateľky: Q. V., C.: XX.X.XXXX, bydlisko: z dôvodu bezpečnosti neudáva, proti odporcom: X. Y. V. O., C.: XX.XX.XXXX, B. Č. XX, XXX XX M., X. M. V., C.: XX.X.XXXX, D. X, XXX XX M. X. X. Y. V. B., C.: XX.X.XXXX, D. X, XXX XX M., o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Písomným podaním zo dňa 21.7.2015 doručeným tunajšiemu súdu 22.7.2015 sa navrhovateľka domáhala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým by odporcom v 1., 2. a 3. rade uložil povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, a navrhovateľke uložil povinnosť do 30 dní podať návrh na začatie konania vo veci samej.

Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcami sú rodinní príslušníci, kde odporca v 1. rade je exmanžel navrhovateľky a odporcovia v 2. a 3. rade sú ich synovia. Uviedla, že uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9C/76/2011 zo dňa 3.8.2011 bol z dôvodu agresie manžela a častého fyzického napadania navrhovateľky a dcér rozhodnuté o zákaze odporcu vstúpiť do bytu č. 1, na prízemí bytového domu, O. Č. XXXX, vchod č. XX A. M., O.Q. Q. N. a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčení odporcu z užívania predmetného bytu. Manželstvo navrhovateľky a odporcu v 1. rade bolo rozsudkom zo dňa 19.3.2013 rozvedené, maloleté deti boli zverené do starostlivosti matky, otec bol zaviazaný platiť výživné k rukám matky, styk upravený nebol. Od rozvodu sa ale situácia zmenila pre navrhovateľku ešte k horšiemu, kde okrem prenasledovania, útokov a agresivity odporcu sa pridali útoky a agresivita synov, kde títo odporcovia sa k navrhovateľke správajú opakovane násilnícky, túto prenasledujú, vyhrážajú sa jej, telefonicky a formou sms správ ju obťažujú, psychicky deptajú, navrhovateľka je nútená opakovane žiadať o pomoc políciu a kvôli zraneniam, spôsobeným odporcami, je nútená vyhľadať lekársku pomoc. Tak tomu bolo napr. dňa 3.7.2014, 15.10.2014, 18.12.2014 a 16.3.2015. Opakované fyzické útoky a vyhrážanie boli prejednávané políciou. Opakovane z dôvodu bezpečnosti musí meniť miesto svojho pobytu. Kvôli opakovaným fyzickým útokom podala niekoľko oznámení o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. K prenasledovaniu, fyzickým a psychickým útokom voči navrhovateľke dochádza aj v týchto dňoch, veci sú väčšinou oznamované na polícii a riešené ako priestupok. Momentálne má strach o svoj život a zdravie, kde v tomto jej nevie pomôcť ani polícia. Navrhovateľka kvôli nezákonnému správaniu odporcov už niekoľkokrát musela zmeniť adresu svojho pobytu. Všade ju odporcovia našli a opakovane sa k nej a ľuďom v týchto zariadeniach a bytoch správajú násilnícky, kde následne musela či už na žiadosť správcov zariadení, prenajímateľov, prípadne jej osobného rozhodnutia nútená uvedené zariadenia a byty opustiť. Vzhľadom na intenzitu neoprávneného zásahu odporcov do práv navrhovateľky a ich správanie voči navrhovateľke a deťom žijúcim v spoločnej domácnosti a tiež sklon odporcu k nadmernému požívaniu alkoholu, existuje nebezpečenstvo, že odporcovia sa v krátkom čase

znova dopustia uvedeného konania voči navrhovateľke. Bez dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania je u navrhovateľky dôvodná obava, že zo strany odporcov budú tieto útoky pokračovať, pričom navrhovateľka sa obáva o svoje zdravie a život. Z toho dôvodu zvažuje podať návrh na súd na zákaz priblíženia.

Navrhovateľka k týmto tvrdeniam k návrhu priložila fotokópie zmlúv a dodatkov o jej ubytovaní u rôznych poskytovateľov alebo prenajímateľov ubytovania, ďalej potvrdení Policajného zboru o oznámení navrhovateľky vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu odporcu v 1. rade voči jej dcéram zo dňa 28.2011, vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu odporcu v 1. rade zo dňa 15.10.2014, a o trestnom oznámení vo veci neplnenie vyživovacej povinnosti zo dňa 1.12.2014. Vo vzťahu k odporcom v 2. a 3. rade predložila uznesenie Obvodného oddelenia Policajného zboru Prešov - Sever zo dňa 13.4.2015 o odovzdaní veci podozrenia z prečinu výtržníctva odporcov v 2. a 3. rade voči navrhovateľke zo dňa 18.12.2014 Okresnému úradu v Prešove na prejednanie veci ako priestupku, ktorého sa mali dopustiť tak že odporca v 2. rade ju mal jedenkrát sotiť do chrbta a odporca v 2. rade ju mal jedenkrát pravou nohou kopnúť do sedacej zadnej časti tela, čím poškodenej navrhovateľke neboli spôsobené žiadne zranenia, ktoré by si vyžadovali lekárske ošetrenie.

Na základe výzvy súdu na doplnenie podania podľa § 43 ods. 1 O.s.p. navrhovateľka písomným podaním doručeným súdu 7.9.2015 uviedla, že sa bude vo veci samej domáhať vydania ochranného opatrenia súdom, teda vo veci samej podá návrh o zákaz priblíženia s tým, že bude žiadať zákaz priblíženia a zdržania sa konania odporcov, ktoré spočíva v ich nezákonnom konaní voči navrhovateľke, kde títo ju opakovane prenasledujú, vyhrážajú sa jej, psychicky ju týrajú a fyzicky ju opakovane napádajú. Takto sa to stalo aj v decembri roku 2014, kde sice navrhovateľka nenavštívila pohotovosť, kde jej túto skutočnosť vytkol aj samotný vyšetrovateľ PZ. Útokom odporcov, ktorý ju zhodili na zem, kopali jej do hlavy a tela, kde jej boli spôsobené vážne zranenia a tržné rany na hlave, rebrách a ostatnom tele. Uvedenú skutočnosť videla aj recepčná z Hotela Šariš, kde sa navrhovateľka ako tak doplazila. Uvedené konanie odporcov pokračovalo aj v roku 2015, kde ale navrhovateľka z dôvodu opakovaného sťahovania nemá potrebné doklady z pohotovosti, ale má svedecké výpovede správcov z útulkov, ubytovní, prenajímateľov bytov a ich obyvateľov, ktoré navštevovala, a svedeckú výpoveď kamarátky, u ktorej bývala a ktorej sa tiež odporcovia vyhrážali. Najnovšie ju už nenapadol nikto z odporcov, ale opakovane ich kamarát Q. S. a naposledy T. I., kde odporcovia sa tomuto konaniu iba prizerali.

Ďalej uviedla, že z dôvodu psychického a fyzického týrania už nevie čo má robiť, keďže jej nevie pomôcť ani polícia, kde má podozrenie, že práve odtiaľ unikali informácie o jej pobyte v útulkoch, ktoré musela následne opakovane meniť, kde odporcovia ju vždy nejakým spôsobom našli, vyhrážali sa a útočili nie len na jej osobu, ale aj na osoby správcov útulkov alebo prenajímateľov bytov kde pobývala a snažila sa ukryť pred útokmi odporcov. Navrhovateľka je vyčerpaná, už niekoľko mesiacov sa skrýva, bojí sa pohybovať po meste, kde o jej polohe informujú odporcov aj iní kamaráti, ktorí keď ju vidia v meste okamžite kontaktujú odporcov. Niekoľko krát už prechádzali aj okolo budovy, kde sídli advokát navrhovateľky s tým, že ju tu niekto videl a okamžite to odporcom hlásil. V danom prípade nejde zo strany odporcov len o fyzické útoky, ale aj o ťažké psychické útoky, kde sa vyhrážajú navrhovateľke rôznym spôsobom. Už len samotnou skutočnosťou, že navrhovateľka musela vystriedať toľko útulkov, ubytovní, bytov, kde zakaždým ju odporcovia objavili a znova sa musela v rýchllosti uchýliť na iné bezpečné a im neznáme miesto bolo dostatočne osvedčené, že navrhovateľka je odporcami prenasledovaná, psychicky a fyzicky týraná.

Podľa navrhovateľky predbežná ochrana sa jej má poskytnúť z dôvodu, že napriek tomu, že podávala trestné oznámenia na odporcov, tieto konania vždy skončili ako priestupok na Okresnom úrade, kde odporcovia museli zaplatiť pokutu, ale táto skutočnosť ich iba viac rozhnevala a nezmenila správanie odporcov voči navrhovateľke. Títo následne ešte viac rozzúrení ju začali prenasledovať, psychicky ju deptať cez mobilný telefón či už telefonickými hovormi alebo sms správami, kde keď ju našli jej toto uvedené konanie a pokuty vytýkali a fyzicky jej ubližovali. Uvedené SMS správy sa snažila získať u operátora, aby jej ich vytlačili, no došlo k opaku a správy boli vymazané. Tieto správy ukazovala opakovane na polícii, no títo tieto správy nevedeli opakovane dostať z mobilného telefónu, keďže vraj nemali potrebný software. Spolu s odporcami a na ich požiadanie začal na navrhovateľku útočiť taktiež Q. S., kde voči nemu je vedené obdobné konanie na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/329/2015, kde aj vďaka advokátovi, ktorí nafotil sms správy od Q. S. sa darí preukázať jeho nezákonné konanie. V danom prípade polícia napriek oznámeniu týchto skutočností odmietla vo veci konať, že až keď

niečo naozaj urobí budú konať, kde si neurobili ani jednu kópiu sms správ. V týchto smskách je zrejme prepojenie Q. S. a odporcu v 1. rade v tomto konaní. Takéto správy jej posielali aj odporcovia. V danom prípade je potreba dočasnej právnej úpravy pomerov účastníkov osvedčená existenciou samotných konfliktných situácií, prenasledovania navrhovateľky a fyzickými napadnutiami.

Podľa § 74 ods. 2 O.s.p. - pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 2 O.s.p. - návrh na vydanie predbežného opatrenia má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení predbežné opatrenie predpokladá návrh na jeho vydanie a potrebu, aby ešte pred rozhodnutím vo veci boli pomery účastníkov dočasne upravené. Táto potreba by mala vychádzať z toho, že navrhovateľ má pravdepodobne právo, ktorého ochrany sa domáha, a že bez tejto predbežnej ochrany mu pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci bezprostredne hrozí ujma, či už v podobe nenapraviteľnej alebo ťažko nahraditeľnej škody, zhoršenia právnej pozície, alebo vzniku nenávratného stavu v právnych vzťahoch účastníkov.

Inými slovami - podmienkou pre vydanie predbežného opatrenia je osvedčenie, že ide o taký stav, ktorý neznesie odklad, a že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov účastníkov, by právo alebo právom chránený záujem navrhovateľa vo veci samej bolo ohrozené. K nariadeniu predbežného opatrenia preto môže dôjsť iba v prípade, ak okrem záujmu navrhovateľa je osvedčená aj s tým súvisiaca danosť jeho práva, teda vecná (hmotnoprávna) legitimita navrhovateľa vo vzťahu k predmetu konania vo veci samej, a uplatňovaný nárok nie je zjavne neopodstatnený. Predbežné opatrenie totiž nemožno vydať vtedy, keby išlo iba o úpravu faktických (nie právnych) vzťahov medzi účastníkmi (Bureš, J. - Drápal, L.: Občanský soudní řád. C.H. Beck, Praha 1994, s. 88).

Pred vydaním predbežného opatrenia je teda nevyhnutné, aby boli tvrdené a osvedčené aspoň základné skutočnosti o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana (presný opis právnych vzťahov, vrátane uvedenia konkrétnych dôvodov nárokov, a ich osvedčenie - predloženie právne relevantných dokumentov, resp. dôkazov osvedčujúcich tento stav), ako i to, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a potreba upraviť pomery účastníkov navrhovaným spôsobom, teda aby neboli vážnejšie pochybnosti o opodstatnenosti a potrebe predbežnej úpravy. Z uvedeného tiež vyplýva, keďže predbežné opatrenie má upravovať právne vzťahy účastníkov len do času definitívnej súdnej (právnej) ochrany, že z jeho návrhu, aj pre posúdenie primeranosti, musí byť tiež zrejmé, čoho presne sa navrhovateľ mieni domáhať návrhom vo veci samej (dostatočne určitý návrh).

„Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí byť zrejmé, či bude nasledovať žaloba na určenie (pričom treba uviesť konkrétny právny vzťah či právo, ktoré by malo byť predmetom takého určenia s uvedením, z čoho navrhovateľ vyvodzuje svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení), či tu má nasledovať žaloba na plnenie s uvedením dôvodu požadovaného plnenia. Až vtedy môže súd pri nariadení predbežného opatrenia navrhovateľovi zároveň podľa § 76 ods. 3 OSP uložiť, aby návrh na začatie konania v lehote, ktorú mu určí, podal.“ /Uznesenie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 7 Cmo 237/2000 (citované podľa časopisu Soudní rozhledy č. 10/2000)/

Konanie o vydanie predbežného opatrenia je návrhovým konaním, v ktorom súd nemôže za účastníkov nachádzať skutkové tvrdenia potrebné na ochranu práva, a na osvedčenie tvrdených skutočností sú účastníci povinní označiť a predložiť dôkazy. Súd o predbežnom opatrení rozhoduje na základe skutkového stavu tvrdeného a osvedčeného z ponúkaných dôkazov, pričom vzhľadom na skrátený charakter tohto konania, ktoré je limitované procesnou lehotou a štádiom konania (v ktorom sa dokazovanie nevykonáva), je možnosť súdu vykonať (v tomto prípade vyžiadať a oboznámiť) výnimočne, ak je to nevyhnutné, aj iné než navrhované dôkazy (§ 120 ods. 1 O.s.p.), v tomto prípade prakticky vylúčená.

Z hľadiska skutkového je preto nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia taký stupeň presvedčivosti osvedčenia skutkových okolností, tvrdených v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (prípadne dokladov k nim pripojeným), pri ktorom nie sú vážnejšie pochybnosti o ich pravdivosti a je dôvodný predbežný skutkový záver, že tvrdené skutočnosti sú pravdivé. Z hľadiska právneho je však, okrem nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, predpokladom úspešnosti návrhu aj to, že z tvrdených a primerane osvedčených skutkových okolností možno vyvodiť predbežný záver o pravdepodobnom úspešnom uplatnení alebo bránení práva toho, kto vydanie predbežného opatrenia žiada, a jeho súvis s navrhovanou dočasnou úpravou (jej potrebu). Znamená to, že už zo skutočností uvedených v návrhu, prípadne dokladov k nim pripojeným, sa dá urobiť záver o dostatočnej miere pravdepodobnosti, že výsledok konania vo veci samej bude pre navrhovateľa predbežného opatrenia priaznivý, a dočasná úprava pomerov, s perspektívou zachovania tohto stavu aj po rozhodnutí vo veci samej, je potrebná.

V danom prípade však navrhovateľka, okrem toho že neosvedčila potrebu navrhovanej predbežnej úpravy /prenasledovanie, fyzické a psychické útoky od odporcov, zranenia a väčšinu svojich ďalších skutkových tvrdení týkajúcich sa odporcov - aktuálny stav osvedčuje v podstate len listinami súvisiacimi iba s konaním resp. postupom iných subjektov (Q. S., T. I., príp. polície), a reálny význam navrhovaného predbežného opatrenia vo vzťahu k tvrdenému a zákonom už teraz zakázanému konaniu odporcov/ napriek výzve na doplnenie podania, neuviedla a neosvedčila podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana (§ 75 ods. 2 O.s.p.). Navrhovateľka totiž neuviedla a neosvedčila skutočnosti odôvodňujúce záver o jej práve a tomu zodpovedajúcej povinnosti odporcov nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, ktorého ochrany sa chce domáhať v konaní vo veci samej, a ktorému sa tak má poskytnúť predbežná ochrana. Z podania navrhovateľky pritom vyplýva, že vo veci samej sa chce domáhať vydania ochranného opatrenia a zdržania sa konania odporcov, ktoré spočíva v ich nezákonnom konaní voči navrhovateľke, ktoré je ale v Slovenskej republike iba inštitútom trestného práva. Právne dôvody občiansko-právnej povinnosti odporcov nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov z návrhu nevyplývajú.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 13 ods. 1 Ústavy SR povinnosti možno ukladať (iba) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 7 ods. 1 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Okrem toho, že navrhovateľka neosvedčila aktuálnu potrebu požadovanej dočasnej úpravy pomerov voči odporcom, z jej návrhu nevyplývajú ani (predovšetkým) skutočnosti odôvodňujúce nárok vo veci samej, ktorého ochrany sa v tomto konaní predbežne domáha. Z návrhu totiž nevyplýva žiaden právny podklad podľa ktorého by odporcovia podľa tvrdených skutkových okolností boli povinní nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov (alebo akúkoľvek inú vzdialenosť), teda na základe ktorého by im v súdnom konaní takúto povinnosť bolo možné uložiť.

Pre úplnosť súd pripomína, že v návrhovom konaní (ako je aj toto) je výlučne na navrhovateľovi a jeho zodpovednosti čoho (akého práva) a na základe akých skutočností sa v súdnom konaní domáha. V zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 O.s.p. musí žalobca vo svojom návrhu pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok (povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť).

V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou. Nárok uplatnený žalobou je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok odôvodňuje, a skutkovým základom opísaným v žalobe v spojení so žalobným petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobou, ktorý je predmetom konania. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú (všetky) údaje, ktoré sú celkovo nutné k tomu, aby bolo jasné, o čom a na akom základe má súd rozhodnúť, a ktoré, ak budú preukázané, umožňujú žalobe vyhovieť.“ (porovnaj tiež napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 23. januára 2002, sp. zn. 25 Cdo 643/2000, in Soubor rozhodnutí Nejvyššího soudu, nakladatelstvo C.H.Beck, zväzok 13, publ. pod označením C 962).

Navrhovateľka uviedla, že vo veci samej sa chce domáhať vydania ochranného opatrenia súdom, teda vo veci samej podá návrh o zákaz priblíženia.

Ako vyplýva z vyššie citovaného ust. § 7 O.s.p., v občianskom súdnom konaní súdy (okrem právomoci uvedenej v ods. 2 tohto ust.) prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, a iné veci len ak to ustanovuje zákon. V danom prípade je však ochrana navrhovateľky pred protiprávnymi útokmi zakotvená v oblasti verejného práva, a také ustanovenie, ktoré by rozhodovanie o vydaní ochranného opatrenia (a dodržiavaní zákazových noriem trestného práva) zverovalo súdom v občianskom súdnom konaní, neexistuje. Keďže je zrejmé, že tento nárok navrhovateľky nevyplýva zo vzťahov súkromnoprávných, t.j. občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, a neide ani o vec, na prejednanie ktorej právomoc súdu ustanovuje zákon, právomoc súdu v tejto veci v občianskom súdnom konaní nie je daná.

Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že navrhovateľka neuviedla a neosvedčila právne významné (rozhodujúce) skutočnosti odôvodňujúce vydanie predbežného opatrenia a podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má v občianskom súdnom konaní poskytnúť ochrana - konkrétne právo (resp. právne skutočnosti odôvodňujúce nárok) na zachovanie tohto stavu, ktorého ochrany sa chce domáhať vo veci samej, a keďže z obsahu návrhu vyplýva, že uvedené skutočnosti už boli predmetom jej oznámení orgánom činným v trestnom konaní a nie je dôvod na postúpenie veci príslušným orgánom, takto skutkovo a právne vymedzený návrh na nariadenie predbežného opatrenia preto zamietol.

Len pre úplnosť súd poznamenáva, že navrhované predbežné opatrenie uložiť odporcom povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke v snahe ďalej obmedziť ich inak verejným právom nedovolené (zakázané) konanie a útoky voči nej by nebolo ani významné (potrebné), keďže k požadovanému resp. rovnakému účelu (nenapádať navrhovateľku) už teraz slúžia absolútne pôsobiace zákazové normy trestného a správneho práva.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, keď odporcom, ktorí boli v konaní úspešní, bolo potrebné priznať náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva, keďže im však žiadne trovy nevznikli a neúspešný navrhovateľ na ich náhradu nemá právo, súd náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z nich.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.